

Sygn. akt VI Gz 63/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. D.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na punkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 07 lutego 2018 r., sygn. akt V GC 2064/17

postanawia

oddalić zażalenie

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym w punkcie 2 postanowieniem z dnia 07 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Toruniu zwrócił powodowi kwotę 83,50 zł tytułem połowy opłaty sądowej od pozwu na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3a) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wobec cofnięcia pozwu przez powoda wobec zawarcia ugody pozasądowej już po doręczeniu odpisu pozwu stronie pozwanej (k.37).

W zażaleniu na powyższy punkt 2 postanowienia powód zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania mające wpływ na treść tj. art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji gdy w przedmiotowym stanie faktycznym Sąd I instancji winien się oprzeć na treści art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. h w/w ustawy, gdyż postępowanie zakończyło się zawarciem ugody przed rozpoczęciem rozprawy,

- naruszenie art. 80 ust. 1 w/w ustawy poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji zatrzymanie przez Sąd I instancji połowy opłaty sądowej od pozwu cofniętego na skutek zawarcia pomiędzy stronami ugody przed rozpoczęciem rozprawy przed sądem pierwszej instancji.

Podnosząc powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę pkt 2 zaskarżonego postanowienia poprzez zwrócenie mu w całości opłaty uiszczonej od pozwu w kwocie 167,00 zł oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.40- 42).

Pozwany nie udzielił odpowiedzi na zażalenie powoda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda jest nieuzasadnione.

Przywołany przez żalącego przepis art. 79 ust. 1 pkt 1 lit h) u.k.s.c. nakazuje sądowi zwrot z urzędu całej uiszczonych opłaty od pisma wszczynającego potęgowanie w pierwszej instancji oraz zarzutów od nakazu zapłaty, jeżeli postępowanie zakończyło się zawarciem ugody przed rozpoczęciem rozprawy przed sądem pierwszej instancji. Wbrew pozorom brak jest podstaw do wykładni gramatycznej tego przepisu opartej o wnioskowanie lege non distinguente. Wprawdzie w przepisie tym nie ma mowy explicite o ugodzie sądowej, tak jak w przepisie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit d) u.k.s.c., ale jasne jest, że nie chodzi w nim o ugodę pozasądową. W ocenie Sądu Okręgowego przemawia za tym sformułowanie mówiące o zakończeniu postępowania zawarciem ugody, podczas gdy zawarcie ugody pozasądowej niekoniecznie powoduje taki skutek. Powyższą wykładnię unormowania potwierdza art. 79 ust. 1 pkt. 2 lit a) u.k.s.c., zgodnie z którym sąd z urzędu zwraca trzy czwarte opłaty od pisma wszczynającego potęgowanie w pierwszej instancji oraz zarzutów od nakazu zapłaty, jeżeli w toku postępowania sądowego zawarto ugodę przed mediatorem po rozpoczęciu rozprawy. W konsekwencji art. 79 ust. 1 pkt 1 lit h) u.k.s.c. obejmuje także zawarcie ugody przed mediatorem przed rozpoczęciem rozprawy, co wyjaśnia pominięcie w jego treści przymiotnika „sądowej”.

Przedstawione powyżej racje prowadzą do wniosku, że hipoteza art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. h) u.k.s.c. nie obejmuje przypadku zawarcia ugody pozasądowej. W razie jej zawarcia i cofnięcia pozwu w warunkach określonych w art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) u.k.s.c. sąd zwraca powodowi połowę opłaty (tak postanowienie Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r., VI Gz 57/17, Kwartalnik Sądowy Apelacji Gdańskiej 2017/III, poz. 32). W tym samym kierunku wypowiedział się też Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 23 lutego 2018 r., III CZP 88/17, wskazując, że przepis art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. h) u.k.s.c. dotyczy wyłącznie ugody sądowej oraz ugody zawartej przed mediatorem. Odmiennie stanowisko sądów okręgowych prezentowane w dołączonych do zażalenia orzeczeniach nie ma zatem uzasadnianych podstaw.

Z przedstawionych względów zarzut naruszenia art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. a) u.k.s.c. jest chybiony, co przesądza o bezzasadności zarzutu naruszenia art. 80 ust. 1 u.k.s.c. nakazującego sądowi z urzędu zwrócić różnicę między opłatą pobraną od strony a opłatą należną.

W konsekwencji zażalenie powoda należało oddalić jako bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

1) (...)

2) (...)

- (...)

- (...)

3) (...)

T., (...)